aktiv islam

muharram 1387
shahada 1346
april 1967

Islams Ahmadiyya-Rörelse

Under 1800-talets sista tjugu år grundades en rörelse inom Islam, vilken satte som sitt mål att återställa den sanna och ursprungliga Islam i världen och utbreda denna religion, såsom den sista och mest fullkomliga religionen, till alla folk.

Denna rörelse kallades *Islams Ahmadiyya-Rörelse* och grundades av *Hadrat Mirza Ghulam Ahmad*, som var den utlovade Messias och Mahdi som utlovats av profeten *Muhammad* och tidigare profeter. Han kom alltså i de tidigare profeternas anda och kraft för att tjäna Islam och för att ge en tidsenlig förklaring och tolkning av den heliga Quranens fullkomliga lära.

Islams Ahmadiyya-Rörelse företräder alltså den sanna Islam och strävar efter att föra mänskligheten framåt och skapa fred i världen.

Hadrat Ahmad dog 1908 och efterföljdes av sin förste kalif, *Hadrat Nur ud-Din*, som dog 1914. Den andre kalifen, *Hadrat Mirza Bashir ud-Din Mahmud Ahmad*, ledde rörelsens verksamhet i 51 år och lät upprätta många islamiska missioner i olika delar av världen. Han dog den 8 november 1965.

Rörelsens nuvarande överhuvud är *Hadrat Mirza Nasir Ahmad*.

DANMARK:

Islams Ahmadiyya Mission — postgiro 12 47 85
Eriksminde Allé 2 — tel. (01)75 35 02
HVIDOVRE

Islams Ahmadiyya Mission
Poppelvej 8 — tel. (03 422) 407
HØJBY SJ

NORGE:

Islams Ahmadiyya-bevegelse — tel. (02) 21 29 10
Postboks 46 Abelsø — postgiro 20 04 97
OSLO 11

SVERIGE:

Islams Ahmadiyya-Rörelse — postgiro 60 41 04
Steningevägen 4, 3 tr. — tel. (08) 81 26 37
JOHANNESHOV

aktiv islam

Steningevägen 4, Johanneshov, Sverige
Telefon: Stockholm 08-81 26 37
Postgiro: 60 41 09
Redaktör och ansvarig utgivare: Gunnar H Eriksson

I Allahs, den barmhärtige Förbarmarens namn

Årgång 9 | Muharram 1387 | Nummer 2 (48)

Imam Abu Hanifa

Efter hand som den islamiska staten utvecklades efter profeten Muhammads död, ökade behovet av att utarbeta den islamiska lagens detaljer efter de linjer som angivits i den heliga Quranen. Då folket inte visste vad Islam krävde att de skulle göra i en viss situation, följde de naturligtvis den förislamiska sedvänjan. Detta fick Islams lärde att använda sin q i y a s (analogi) för att i överensstämmelse med i d j m a (den allmänna uppfattningen) utarbeta lagens detaljer i enlighet med de principer, som angivits i den heliga Quranen och illustrerats av Profetens s u n n a (föredöme).

En av Islams största lärde och tänkare, som ägnade sitt liv åt detta och gjorde en ovärderlig insats i utvecklingen av *fiqh* (islamisk juridik), var *Imam Abu Hanifa an-Numan ibn Thabit*. Abu Hanifa, som var av persisk härstamning, föddes i Kufa år 81 e h och var redan i unga år mycket intresserad av studiet av Quranen och hadith. Han blev inte en professionell forskare utan valde att bli köpman och blev snart en framgångsrik klädeshandlare. Huvuddelen av sin tid ägnade han likväl åt studier och meditation, och så småningom kände han ett behov av att undervisa muslimerna om Islams allomfattande vägledning, varför han inbjöd eliten och de lärde till en storslagen fest, där han höll sin första föreläsning om islamisk juridik.

Vid denna tid fanns många professionella teologer, men då somliga av dessa hade vissa privata vinstintressen, höll Abu Hanifa denna fest för att visa, att Gud hade givit honom tillräckligt, och att om han höll föläsningar var det inte för ekonomisk vinning. Efter den första föreläsningen organiserade han vad som i dag skulle kallas symposier. Hans sammankomster blev snart livliga centra för lärda diskussioner, och Abu Hanifa framstod, med sitt guda-

givna intellekt, som en lysande vetenskapsman, kring vilken många av dåtidens skarpaste intellekt samlades.

Imam Abu Hanifa skrev inte någon laghandbok eller något systematiskt verk om juridik. På samma sätt som Sokrates' samtal ledde till filosofins utveckling genom Platon och Aristoteles, är den hanafitiska lagen i realiteten Abu Hanifas framstående lärjungars verk, fastän inspirationen kom från Imam Abu Hanifa.

Abu Hanifa insåg, att domarkåren måste vara helt oberoende av myndigheterna, och han tyckte inte om att det tillsattes domare som hade gjort sig kända för att ha samma uppfattningar som de rådande härskarna. Den dåvarande khalifen fruktade att Abu Hanifas ökande popularitet skulle kunna hota hans makt, varför han tänkte kontrollera honom genom att utnämna honom till *qadi* (domare), men Abu Hanifa mottog inte utnämningen. Detta uppfattades som en förolämpning, varför han fängslades, men han kunde inte tvingas att bli en betald tjänare åt regeringen.

Denne store imam dog år 150 e h, men den juridiska skola han gav upphov till fortsatte att göra historia. Fastän Abu Hanifa hade använt sig av *qiyas* (analogislutsatser) i mycket större utsträckning än andra jurister, var också hans kunskap om hadith allomfattande. Tyvärr har inte den hadithsamling, som han otvivelaktigt måste ha haft, bevarats till eftervärlden, fastän vi har en samling, som gjorts av en samtida jurist, Imam Malik. Däremot finns hadith-samlingar, som sammanställts av hans lärjungar.

Imam Abu Hanifa uppmuntrade självständiga åsikter i fråga om detaljer, fastän han var kompromisslös när det gällde grundläggande principer. Det finns exempel på att hans lärjungar har haft mycket avvikande uppfattning, som till exempel i fråga om tiden för Asr-bönen på eftermiddagen. I fråga om en person som odlar upp ägarlös och obrukad mark sade Abu Yusuf att, enligt en hadith, marken tillföll denne person. När man sade till Abu Yusuf att Imam Abu Hanifa hade gjort khalifens tillstånd till uppodlingen till ett villkor för att ett äganderättsanspråk skulle kunna godkännas, skrev Abu Yusuf att hans lärare hade gjort khalifens tillstånd till ett villkor endast för att underlätta skiljedom mellan flera möjliga rättssökande, och att ett sådant villkor inte var nödvändigt.

Fastän Abu Hanifa själv uppmuntrade *idjtihad* (nya avgöranden) bland sina lärjungar, spred sig med tiden den felaktiga uppfattningen, att den kodex som formulerats av imamens tidigaste lärjungar och vidareutvecklats av följande jurister, var det sista ordet i juridiska frågor, och att möjligheten till *idjtihad* nu inte längre fanns. Som väl är, börjar dock den islamiska världen nu komma ur den intellektuella stagnation, som bristen på *idjtihad* medfört.

Ramadan-minnen från Turkiet

Av M. Kiel

Den välsignade månaden ramadan ligger redan långt bakom oss. Många läsare kanske inte ägnade många tankar åt fastemånadens betydelse under allt ståhej omkring jul och nyår. Trots alla julsånger och predikningar är tyvärr inte heller denna helg vad den borde vara, en minnesfest över födelsen av en av Guds främsta profeter. Skulle någon besinna sig och ägna några tankar åt honom, blir tankarna snart bortjagade av den allestädes närvarande televisionen.

De utspridda muslimerna i Skandinavien går egentligen miste om mycket i sitt ramadan-firande. Naturligtvis är det möjligt att besinna sig, be, fasta och läsa i Guds uppenbarelse, även om man är ensam, men vi tänker dock gärna tillbaka på den tid för tre år sedan, då vi tillbringade den heliga månadens första vecka i Bursa, det osmanska rikets första huvudstad.

Vi hade redan varit två veckor i Istanbul och ville gärna besöka våra vänner i Bursa. Vi tog därför båten över Marmarasjön till Mudanya, en underbar båttur, om det bara inte varit så kallt.

Bursa ligger omkring två mil inåt landet, bland olivträdgårdar och höga popplar, vid foten av ett mäktigt berg. Det är Uludagh, det stora berget, som turkarna kallar det gamla mysiska Olympus, vilket behåller sin snöhätta långt in på sommaren.

Dessa långsträckta bergskedjor skyddar staden mot det bakomliggande höglandets stränga kyla och är dessutom stadens naturliga vattenleverantörer. På otaliga platser, till och med inuti moskéerna, brusar fontäner.

Den förste osmanske sultanen byggde redan på 13- och 1400-talen de fem kejserliga moskéerna, varpå ännu hundratals andra uppfördes. Ja, hundratals. Ett populärt talesätt säger, att det i Bursa finns en moské för varje dag på året.

En av de vackra ramadan-sederna är upplysningen av moskéerna och minareterna. Inuti tänds extra lampor, bl. a. två stora lampor på ömse sidor om *mihrab* (nischen för böneledaren). Om moskén har mer än en minaret, hänger man hela lamprader mellan dem, ofta med lamporna monterade i form av ord ur Quranen (alltså en mer upphöjd form av den västerländska ljusreklamen). Att sådana moskéer utgör en fantastisk anblick behöver jag knappast säga.

Kvällen före den första ramadan besökte vi den gamla Ulu Djami (Stora Moskén) mitt i staden. Den är Bursas största moské och en av de mest stämningsfulla platserna i hela Turkiet. Den mäktiga byggnaden är täckt av 20 kupoler och rymmer tusentals människor. Vi kom tidigt, men moskén var redan

fylld till tre fjärdedelar. Min hustru tog plats i den kvinnliga avdelningen i bakre delen av moskén och hade därifrån en ännu mer givande utsikt över havet av bedjande figurer. Det var en mäktig upplevelse.

Mycket tidigt följande morgon väcktes vi bryskt av den turkiska trummans dundrande slag. Det var signalen för husmödrarna att stiga upp för att göra i ordning morgonmålet. Vi stoppades fulla med allehanda läckerheter, men så tidigt på morgonen kan ju de flesta inte äta särskilt mycket.

Mer än fem kvart före soluppgången angav ett kanonskott från citadellet att fastan började. Då det var långt till stadens centrum gick vi till den ärevördiga gamla Sultan Murad-moskén för att be vår morgonbön. Fastän den ligger i en helt liten förstad, Chekirge, var den redan fylld av människor. Mattor var utlagda i förhallen, och där kunde vi ännu få plats.

Efter att det sista ekot av bönen förklingat mellan de sexhundraåriga murarna, beså vi moskén närmare. Den är det äldsta byggnadsverk som bevarats från osmansk tid, och dess arkitektur är ganska ovanlig. I en speciell byggnad utanför moskén ligger dess grundläggare begravd. Murad var egenligen ingen sultan, utan hade endast titeln emir. Det var han som under sin 30-åriga regeringstid förde Islams fana långt in i Europa. Han mördades av en förrädare under ett slag i nuvarande Jugoslavien år 1389. Han har gått till historien som en rättfärdig och välvillig furste. Tillsammans med några turkiska bröder bad vi en bön för hans själ.

På middagen höll jag på handelskammaren ett anförande om Islam i Europa och våra missioners arbete. Efter den livliga diskussionen fick vi många inbjudningar. Djemal, en student vid Polytekniska Högskolan, erbjöd sig att be med oss i en ny moské för varje bön, så att vi skulle kunna lära känna stadens moskéer.

En annan inbjudan var till *iftar*-måltid, målet som bryter fastan, hos Zihni Düvenli, direktören för handelskammaren.

I Zihni Beys lilla men trivsamma bostad presenterades vi för de olika familjemedlemmarna. Hans bror Beshir Bey, en liten vänlig man, var stadsarkitekt i Bursa. Dessutom fanns där deras hustrur och barn samt den gamla farmodern.

Kvinnorna hade redan dukat bordet med de härligaste läckerheter, och alla väntade med spänning på kanonskottet från fästningen. Under tiden hade Zihni Bey dragit sig tillbaka i ett hörn och reciterade med stilla melodiös röst en del av Quranen.

Hela staden fastade, ingen restaurang, inget kafé var öppet, och moskéerna var överfulla. Den handikappade tiggaren vid mosképorten fick rikliga gåvor. På allt kunde man märka att Bursas religiösa liv var mycket starkt. Staden kallas inte för intet en helig stad. Det är i Bursa som stiftarna av den osmanska dynastin ligger begravda i sina små gravkapell, Osman och hans son Orhan Bey, den tappre Murad och den ädle Mehmed Chelebi, under vars ledning Islam fördes till en ny höjdpunkt.

Alla de närvarande störtade sig över den furstliga måltiden så snart det länge efterlängtade kanonskottet avfyrats. Ingen saknade matlust — kanske är ett par dagars fasta att rekommendera för de många julfirare, som bara kan få ned den kraftiga maten med hjälp av dyrbara drycker . . .

Efter måltiden blev det klart att ramadan i första hand är en religiös högtid. Måltiden avslutades inte med en cigarrett eller en kopp kaffe, utan med bön.

Av de följande händelserna blev det tydligt, att Islam inte har något prästerskap. Beshir Bey, arkitekten, tjänstgjorde som böneutropare, muaddhin, och handelskammarens direktör som imam. Han kände bäst till Quranen, varför det inte uppstod någon diskussion om vem som skulle leda bönen. I den till moské förvandlade salongen ledde han den långa aftonbönen, 20 *rakat*!

Vi vet nu vad våra tusentals muslimiska invandrare går miste om under sådana dagar i vårt materialistiska samhälle.

Då vi sent på kvällen, trötta men lyckliga, återvände till vårt nattkvarter genom det upplysta Bursa, knarrade snön under våra fötter.

Program för AHMADIYYA-RÖRELSEN

Steningevägen 4, 3 tr (Winterhjelm-Eriksson), Stockholm-Johanneshov. (buss 90 från T Gullmarsplan till Sköntorpsplan) Tel. 81 26 37

FREDAGAR 5/5, 19/5 2/6 osv
Kl 1930 Samtal om Islam
Kl 2100 Kvällsböner

Alla intresserade är hjärtligt välkomna

ISLAMS HUVUDDRAG
av Nasim Saifi
behandlar vår religions fullkomlighet, de fem pelarna, Quranen, profeterna, kaliferna, böner och uttryck på arabiska samt profetior om Islam i Bibeln.

DEN ISLAMISKA BÖNEN
av S I Mahmud
behandlar mer detaljerat den islamiska gudstjänstordningen.

Dessa skrifter kan erhållas från Islams Ahmadiyya-Rörelse, Steningevägen 4, 3 tr, JOHANNESHOV

Holbæk Amts Venstreblad:

EN KULTURHISTORISK BEDRIFT

Lærer A S Madsen, Højby, har oversat hele Quranen, som nu udsendes på Borgens forlag

Det er intet mindre end en kulturhistorisk bedrift, lærer A S Madsen, Højby, kan tegne sig for, og som officielt markeres den 17. marts. Han har gennem årelangt arbejde lavet en fuldstændig oversættelse af Islams »bibel«, Quranen, til dansk, og det er et helt enestående arbejde, som vækker interesse og anerkendelse langt ud over muslimske kredse, idet det faktiskt er første gang, dette vigtige værk foreligger tillgængelig på dansk.

Fem års arbejde og forarbejde

Jeg har i virkeligheden kun arbejdet med det, når jeg fik lyst til det, siger lærer Madsen på vort spørgsmål om hvordan den store arbejdsindsats har kunnet placeres sammen med en normal arbejdsdag som lærer.

Nok er Quranen ikke så omfattende som bibelen — i hvert fald hvis man medregner det gamle testamente — men på arabisk optager den da 600 normalsider — og så skriver man ikke vokalerne med. Oversættelsen fylder 1.300 sider idet man har medtaget den arabiske tekst samt c:a 1.100 noter, som lærer Madsen har vedføjet — for at værket skal få så stor forskningsværdi som muligt.

Der er altså ikke tale om en autoritativ oversættelse.

— Ikke, hvis man dermed mener en oversættelse, som giver sig ud for at være enegyldig. Den eneste autoritative udgave af Quranen må være den originale. Enhver oversættelse er et spørgsmål om fortolkning, og det er ikke mindst væsentligt at gøre sig dette klart, når det er tale om oversættelse fra det så rigt nuancerede og farverige arabisk til dansk. Derfor også de mange noter. Jeg har ikke villet tegne mig for at have fundet præcis det rigtige ord hver gang, og derfor gøres i noterne opmærksom på andre fortolkningsmuligheder.

— Men hvor lang tid har det taget at gennemføre dette store arbejde?

— Jeg har vel arbejdet på det de sidste fem år. For rigtigt at få billederna og nuancerne var et meget grundigt forarbejde nødvendigt. Derfor læste jeg den arabiske tekst igennem vel ti gange, så jeg var hjemme i den.

Derefter fulgte en gennemgang bogstav for bogstav og kombineret med dette gennemtrawling af mange oversættelser til andre sprog — før det egentlige arbejde kunne begynde.

Quranen har hidtil i virkeligheden kun været tilgængelig for arabisk-kyndige herhjemme, hvis man ikke skulle gå omvejen over fransk eller engelsk. Gyldendal udsendte for mange år siden en oversættelse til dansk af udvalgte dele af Quranen — c:a en trediedel blev det til, men det var en meget dårlig oversættelse . . .

Islam på fremmarch

— Nu kræves der vel til en god oversættelse af et skrift som Quranen også en positiv indstilling over for dens tanker?

— Det må man vist nok sige. Den sproglige forudsætning for dette arbejde begyndte jeg allerede at oparbejde, mens jeg studerede theologi. Det førte mig til en vis interesse for østens religioner, og derfor begyndte jeg at lære arabisk. Jeg afbrød mit theologistudium, da jeg så, at det intet gav mig, og i stedet blev jeg lærer. Jeg havde da gennemført første del af mit theologiske studium. Jeg gik på Ribe seminarium og der overgik jeg officielt i 1955 til Islam. Efter at jeg i 1958 blev færdig med studiet og kom til Højby, begyndte vi at organisere bevægelsen herhjemme, og nu er der for alvor ved at komme form over den.

Lærer Madsen er »næstformand« i den islamiske organisation i Danmark, som til sommer kan indvie en moské i København, men som allerede holder ugentlige møder i »Islamisk Center«. Moskéen i København bliver den sjette, der indvies i Vesteuropa.

— Breder Islam sig nu i de gamle kristne lande?

— Det må man sige. Endnu har vi jo ikke haft så meget hold på det rent organisatorisk herhjemme, men vi er dog nu omkring 100 muslimer i Danmark, og det er tydeligt, at interessen er stigende. Den store samfundsmæssige og samfundsfilosofiske usikkerhed gør, at folk har øjnene mere åbne end tidligere.

— Og der er ingen diskriminering?

— Jeg har i hvert fald ikke mærket nogen personligt — heller ikke som lærer.

Meget stort oplag

— Men den tilslutning, den religiøse Islam har herhjemme, er vel ikke baggrunden for, at »Borgen« nu påtager sig udsendelsen af Quranen, spørger vi direktør Karnow fra forlaget.

— Så skulle vi, om jeg så må sige, vist have duplikeret den, svarer han. Næh, baggrunden er, at der hermed udfyldes et efterhånden meget følelig og stort hul i dansk litteratur — det gælder både Quran-oversættelsen og den Muhammad-biografi, som lærer Madsen har skrevet, og som vi udsender samtidig med Quranen.

At behovet virkeligt er der, viser forudbestillingerne klart. Vi har måske dobbelt så mange forudbestillinger på de to værker, som vi normalt har på en udsendelse, og efter danske forhold må det siges at være meget, når vi udsender et så specielt værk i et oplag på 8.000 i første omgang!

Månedens hadith

Oversat af Munira J.

Seks trosartikler

Hadrat Umar ibn al-Khattab har fortalt, at den hellige Profet (s a w s) har sagt:

— Din tro påbyder dig, at du skal tro på Allah, Hans engle, Hans bog, Hans profeter og på dommedag, og at du også skal tro på Allahs afgørelse af, hvad der er godt, og hvad det er ondt.

Denne overlevering vedtager en trosdefinition, som i henhold til Islams lære, består af seks grundlæggende trosartikler.

Troen på Allah, som i form af verdens skaber og herre er det centrale emne i al tro og religion. Man bør her bemærke at på arabisk kan ordet Allah aldrig anvendes om andet end det alfuldkomne væsen.

Troen på engle, som er usynlige, er af meget stor viktighed. Englene fungerer som redskaber til udførelse af guddommelige ordre, f eks optræder de som media for kontakt mellem Gud og Hans profeter.

Troen på bøger åbenbaret af Allah, for at mennesket skal kunne få kendskab til de guddommelige hensigter. Den sidste og evigt gyldige af disse bøger er den hellige Quran, der har overgået alle de tidligere love, der blot var af periodisk betydning. Derfor vil der til den sidste dag aldrig være nogen anden gældende lovsamling end Quranen.

Troen på Allahs profeter, som fra tid til anden fik åbenbaret åndfulde bøger og ved deres eget eksempel bekendtgjorde mennesker med de guddommelige hensigter. Profeter er opstået blandt alle folkeslag, dog er profeten Muhammad *(s a w s)* profeten over alle profeter, den sidste lovgivende profet. Han virkede i Arabien for c:a 1.400 år siden.

Troen på den sidste dag (dommedag), som uundgåelig følger efter døden. På den dag vil alle menneskelige skabninger blive stillet til regnskab for alle de gode og dårlige ting, de har foretaget sig i dette liv.

Troen på en velordnet tilstedeværelse af godt og ondt, i form af en guddommelig lov som verdens drivkraft. Dette betyder med andre ord att både naturlove og religiøse love *(sharia)* er guddommeligt udtænkte love, som Allah alene er grundlægger og beskytter af. Han er kilden til alt åndeligt såvel som fysisk, og fremfor alt er det Han som besidder lovenes højeste magt. Derfor lader Han under særlige omstændigheder disse love undergå visse forandringer til hjælp for sine profeter. Sådanne forandringer danner dog altid undtagelser til disse love og går aldrig mod Hans allerede kendte veje, løfter eller kendetegn. Fænomenet »mirakler« tilhører denne kategori af specielle love.

TIL DEN DANSKE PRESSE

Pressemøde på Borgens forlag i forbindelse med udgivelsen af Quranen på dansk den 16. marts 1967

Den ene af de publikationer, De i dag bliver præsenteret for, og den vigtigste, er en oversættelse af og kommentar til Quranen, mere korrekt transkriberet al-Qur'aan. Den indeholder samtlige af de åbenbaringer, profeten Muhammad modtog over et tidsrum af 23 år. Åbenbaringen begyndte i fastemåneden ramadan 610 e v t og afsluttedes umiddelbart før Profetens død i 632 e v t med en guddommelig erklæring om, at al religion hermed var fuldkommengjort.

Ved åbenbaring forstås af en muslim (bekender af Islam) de ord Gud talte til Muhammad i hans profetiske trancetilstande, og som han straks dikterede videre til sine skrivere, samtidig med at de blev lært udenad af mange af hans tilhængere, da åbenbaringerne brugtes i de daglige gudstjenester. Ordet *qur'aan* betyder egentlig recitation.

Oversættelsen er foretaget direkte fra arabisk, da kun den arabiske Quran er den egentlige Quran, og enhver oversættelse er nødvendigvis en fortolkning. Det arabiske sprog er mere nuanceret end andre sprog, og derfor er enhver oversættelse et valg (selvfølgelig et begrundet valg) mellem flere muligheder.

Derfor har vi også forsynet Quranen med et temmelig stort noteapparat, der også giver andre mulige oversættelser, og som indeholder henvisninger til de bedste klassiske leksica, f eks *Lisan al-Arab, Aqrab al-Muwarid, al-Mufradat* og Lane's Arabic-English Lexicon. Enhver tolkning er derfor baseret på de ældste sproglige kilder.

Program for

Islamisk center

Eriksminde Allé 2
København, Hvidovre
(Telefon 75 35 02)

Hver fredag

Kl. 15.30 *Salat al-Djumu'a* (fredagsgudstjeneste)

Kl. 19.30 Foredrag om Islam, derefter fri diskussion

Kl. 21.00 *Salat al-Maghrib, Salat al-Isha*

Månedens Quranvers

Lakum fiihaa manaafi'u ilaa adjalin musamman thumma mahilluhaa ila 'l-bait il-'atiiq. Walikulli ummatin dja'alnaa mansakan liyadhkuru 'sm allaahi 'alaa maa razaqahum min bahiimat il-an'aam. Fa'ilaahukum ilaahun waahidun falahuu aslimuu. Wabasshir il-mukhbitiin alladhiina idhaa dhukir allaahu wadjilat quluubuhum was-saabiriina 'alaa maa asaabahum wal-muqiimi 's-salaati wamimmaa razaqnaahum yunfiquun.

I disse offerdyr er der forskellige former for nytte for jer til en tid. Derpå er deres bestemmelsessted det Ældgamle Hus, Kabaen. Og for ethvert folk har Vi indstiftet offerriter, for at de måtte nævne Allahs navn over, hvad Vi har forsynet dem med af kvæget, som har fire fødder. Derfor er jeres Gud een Gud: underkast jer da Ham alene, og giv godt budskab til de ydmyge, de hvis hjerter skælver, når Allahs navn nævnes, de, der udholdende bærer, hvad der end rammer dem, og dem, der opretholder bønnen på den foreskrevne viis og giver ud af det, Vi har forsynet dem med. *(22: 34—36)*

Ny muslima

Den 27. januar 1967 har frøken Monica Johansson, København, accepteret Ahmadiyya eller den sande Islam og taget navnet *Munira. Al-hamdu lillah!*

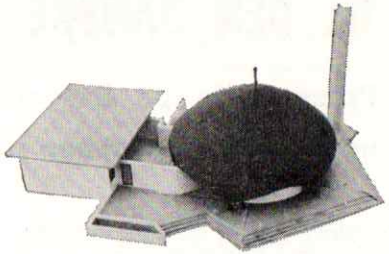

Moskeen i Hvidovre

Status for moskébyggeri ved begyndelsen af marts

Villaen regnes med at være klar til indflytning i løbet af marts måned.

Ydermuren i moskéen er under opførelse, og man regner at nå så langt, at Id al-Ad'ha kan afholdes i moskéen.

Madrasa Talim al-Islam

København

Der holdes nu søndagsskole to gange om måneden for de muslimske børn, nemlig den anden og fjerde søndag i hver måned, fra kl 13.00 til kl 16.00 på Vesterbrogade 56, 4. sal, København V.

Derefter holder Ladjna Ima Allah møde til c:a kl 18.00, hvor der i øjeblikket arbejdes på at lave forskellige ting til moskéen.

Malmö

Hver lørdag holdes skole for de muslimske børn på Lorensborgsskolan kl 13.00—14.00.

Her er Rabwah

Khutba'er

— Maulana D D Shams' bortgang er uten tvil et stort tap for vår menighet, men menigheten er en guddommelig menighet, derfor kan det ikke oppstå noe tomrom som ikke Gud igjen kan fylle. Gud vil skjenke vår *djamaa* mange lik Shams slik at det arbeid som vår *djamaa* er blitt pålagt, kan gjøres videre etter Guds plan. — Dette var tema for den *khutba* som Hadrat Khalifat al-Masih holdt den 14. oktober.

Hadrat Khalifat al-Masih gikk nærmere inn på det gode arbeid Maulana Shams hadde utført, og fortalte tilhørerne hvor høyt han var blitt verdsatt av Hadrat Muslih Mauud, må Gud være fornøyd med ham.

Den 21. oktober rådet han menigheten å leve et så fromt og rettlinjet liv at de løgner som blir spredt om oss, kunne bli gjort til skamme.

Ettersom Hadrat Sahib ikke følte seg helt bra, ba han Maulana Abu 'l-Ata om å lede bønnen.

Den 4. november behandlet Hadrat Sahib et emne som er av stor betydning for enhver levende menighet, nemlig oppdragelse av barn. Han henledet foreldres og andre oppdrageres oppmerksomhet mot det å ivareta også den åndelige velferd for de barn som Gud har gitt dem i varetekt.

I den forbindelse rådet han enhver mor og far til å se etter at deres barn deltok i innsamlingen av fond til *Waqf Djadid*. Han ba også menigheten om å gi ham beskjed om det samlede antall barn.

Djamia Masdjid

Hadrat Khalifat al-Masih la fredag 28. oktober ned grunnstein til Djamia Masdjid, Rabwah, i nærvær av tusenvis av troende. Seremonien åpnet med bønner resitert av Sahibzada Mirza Rafi Ahmad, forhenværende president for Madjlis Khuddam al-Ahmadiyya. Så fulgte en kort og fyndig tale av Hadrat Khalifat al-Masih.

Etterat Hadrat Khalifat al-Masih hadde lagt ned grunnsteinen, fulgte medlemmer av den utlovede Messias' familie, Khalifat al-Masihs sekretærer, feller av den utlovede Messias, utenlandske studenter og noen unge medlemmer av Atfal al-Ahmadiyya som alle la ned grunnsteiner.

Månedlig møte

Det månedlige møte i Masdjid Mubarak ble holdt 5. november. Talere var advokat Mirza Abd al-Haqq, misjonær Maulana Shaikh Abd al-Qadir og Mirza Anas Ahmad.

Emnene var: Tegn omhandlet i den hellige Quranen i forbindelse med den utlovede Messias' komme, Hadith og skrifter av islamske teologer.

Møtet ble ledet av Hadrat Khalifat al-Masih.

Ahmadiyya i Guyana

Av Bashir Ahmad Orchard

Forfatteren av nedenstående artikkel er engelsk av fødsel. For tiden tjenestegjør han som misjonær i Glasgow i Skottland. Vi gjengir her et utdrag fra hans beretning „From Church to Mosque".

Det var temmelig ekstraordinære omstendigheter som førte meg til Ahmadiyya, det sanne Islam. I 1944 gjorde jeg tjeneste ved 14. arme på grensen mellom Burma og India. Så fikk jeg fjorten dagers permisjon, og ettersom jeg ikke visste hvor jeg skulle dra, ble jeg rådet av en bekjent til å besøke Qadian (bevegelsens hovedkvarter før delingen av India i 1947). Den lange avstanden gjorde at jeg stilte meg skeptisk til forslaget, men den skuffelse han viste ved min nøling, fikk meg til å si ja.

Mitt besøk i Qadian virket sterkt på meg. Der fikk jeg se Islam i nytt lys. Stedet og menneskene der utstrålte slik hellighet at det gikk rett i hjertet på meg. På den tid visste jeg lite om islamsk teologi, så det var ikke læren, men dens frukter som virket på meg.

Under mitt opphold fikk jeg også anledning til å møte Hadrat Mirza Bashir ad-Din Mahmud Ahmad, daværende overhode for bevegelsen. Straks jeg så ham, forsto jeg at han var en himmelsk personlighet. Han var av denne verden, men på samme tid syntes han å være av den annen.

For å si det kort, ble jeg ført fra kirken til moskeen av Islams voldsomme tiltrekningskraft.

Guyana ligger i den nordøstlige del av Sør Amerika og har omlag syv hundre tusen innbyggere, for det meste indere og negre.

Allerede før jeg kom til Guyana, hadde noen få gått over til Ahmadiyya som et resultat av misjonering ved hjelp av brever og litteratur. I 1960 tok jeg en tur dit fra Trinidad hvor jeg var stasjonert på den tiden. Etter trettiseks timers sjøreise var jeg blitt temmelig sjøsyk ombord i det lille fartøyet som jeg reiste med og var derfor svært glad da vi omsider nådde Georgetown flere timer forsinket. Jeg ble fylt av takknemlighet da jeg så at en håndfull venner hadde holdt ut i timesvis for å være på pletten til å ta i mot meg når jeg kom. Selvom vi alle var trette, begynte mitt misjonsarbeide i Guyana i praktisk talt samme øyeblikk jeg satte foten på land, for det var knapt gått et par minutter før jeg ble spurt om Jesu fødsel.

Vi hadde sovet snaut en time da det var tid for morgenbønn. I dagene som kom, reiste jeg rundt i landet, deltok i festligheter og holdt foredrag. Jeg avla også et par dagers besøk i Nederlandsk Guyana før jeg vendte tilbake til Trinidad — denne gang luftveien.

Seks måneder senere ble jeg forflyttet til Guyana fra Trinidad. Da hadde jeg arbeidet på Trinidad og endel andre vestindiske øyer siden 1952. Nå var det å si farvel og konsenterere oppmerksomheten om å plante Ahmadiyya (det sanne Islam) på det søramerikanske kontinent.

Ahmadiyya-bevegelsens oppgave er gjennom ord og gjerning å utbre Islams lære slik den er forklart av Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, den utlovede Messias og Allahs sendebud for denne tidsalder. Fra første øyeblikk har misjonen i Guyana berettet om den utlovede Messias' komme, for han er "denne mørke tidsalders lys", og bare ved å akseptere ham, kan man oppnå full innsikt i Islams dybde og kraft.

Det var bare naturlig at vår misjons anstrengelser ble møtt med motstand fra de store masser muslimer som er sene med å innse sannheten, men ved Guds nåde ble ikke bare den lille menighetens tro styrket; også andre ble opplyst og fant en ny kilde til livsglede.

Om meget arbeid er blitt gjort blant muslimer, betyr ikke det at andre religioners tilhengere er blitt glemt. En rekke ikkemuslimer er blitt omvendt til Ahmadiyya, det sanne Islam. Pamfletter, blader og bøker har til stadighet sirkulert blandt kristne. Erkebiskopen i Vest India og andre kirkeledere er blitt utfordret til debatt, men har ikke tatt opp utfordringen. En utfordring ble sendt Billy Graham, men heller ikke han hadde mot og overbevisning nok til å motta den.

Misjonen utbrer også Islams budskap over radio. Disse programmene som blir sendt hver fjerde eller sjette uke, og som er av en halvtimes varighet, er på engelsk. Dette i motsetning til andre islamske organisasjoners programmer som blir sendt på arabisk eller urdu, og som bare blir forstått av en håndfull.

Sakte, men sikkert har menigheten vokst fram i motgang, og etterhvert synes motstanden å ha minsket noe. Maulvi Ghulam Ahmad Nasim overtok som misjonær etter meg. Jeg oppfordrer alle medlemmer av Islams Ahmadiyya-bevegelse til å be om at stadig flere må lære Ahmadiyya å kjenne under hans ledelse.

Overalt hvor en gruppe mennesker går sammen om å fremme en sak, er samarbeid og harmoni en betingelse for at dette skal lykkes. Jeg må uttrykke min takknemlighet og beundring for de medlemmer av vår bevegelse i Guyana som gjennom sin lojalitet og hengivenhet gjorde min sak lettere. De var alltid glade og ivrige etter å finne anledning til å utbre den utlovede Messias' budskap; ikke bare under møter, men nårsomhelst og hvorsomhelst i det daglige liv.

Må Allah hjelpe dem og belønne dem og gi dem styrke til å tjene Islam med besluttsomhet og iver. Amen.

Islamforskning i Norge

Av Truls Bølstad

Islamforskningen har alltid hatt en beskjeden plass i Norge. Årsakene kan være mange, og vi skal ikke gå nærmere inn på dem, men bare slå fast at det den dag i dag ikke finnes noe Islamsk institutt ved norske universiteter eller høyskoler. I et par semestre har en hjelpelærer undervist to timer ukentlig i Islam for studenter ved Religionshistorisk institutt ved Universitetet i Oslo, men i det nåværende semester finner ikke engang slik undervisning sted.

Vil man drive Islamforskning, finner man snart ut at det er mange steder man må gå for å finne fram til den nødvendige litteratur.

Små boksamlinger finnes ved Indo-iransk institutt, hvor bøkene mest beskeftiger seg med Islam i India, og Religionshistorisk institutt. Større er den samling som finnes på Universitetsbiblioteket, men den største og beste er nok den samling som finnes ved Semittisk institutt.

Også Islams Ahmadiyya-bevegelse i Norge arbeider med å skaffe tilveie litteratur om Islam. Vår samling av bøker og skrifter består nå av noe mer enn 200 titler. Mange av disse finnes ikke i noen av de øvrige boksamlinger som er nevnt ovenfor. Vi ser det som en vesentlig oppgave å stadig anskaffe nytt til vår samling så langt våre midler tillater, slik at interesserte som henvender seg til oss, skal kunne få adgang til litteratur om de forskjelligste emner innen Islam.

I denne forbindelse vil vi gjerne nevne ønskeligheten av å utarbeide en felles katalog for de skrifter som finnes i Ahmadiyya-bevegelsens boksamlinger i Skandinavia. Denne katalog kunne sendes til de forskjellige universiteter og høyskoler, samt til eventuelle andre interesserte etter anmodning. Dette ville i høy grad lette interessertes adgang til å benytte samlingene som såvisst ikke er opprettet for å stå til pynt.

Om vår Islamforskning har vært beskjeden, betyr det ikke at den har ligget helt nede.

Wilhelm Schencke var den første professor i religionshistorie ved Universitetet i Oslo og den første norske vitenskapsmann som drev Islamstudier. Ved sin død i 1946 etterlot han seg en komplett norsk oversettelse av Quranen, forsynt med en historisk innledning og fyldige kommentarer til de første tolv surer. Dessverre lot det seg ikke gjøre å utgi dette verket i sin helhet, men i 1952 utkom „Wilhelm Schencke: Koranen i utvalg. Oversatt til norsk med innledning og tolkning. Forkortet og bearbeidet av Harris Birkeland."

Dette, den eneste oversettelse av Quranen eller deler av den som er utkommet på norsk, har lenge vært utsolgt.

Harris Birkeland var professor i semittisk ved Universitetet i Oslo. Fra hans hånd stammer en rekke arbeider om Islam. Vi kan nevne bøkene „Muhammed. Allahs sendebud" (utkommet i serien „Religionens stormenn", Oslo 1942) og „Språk og religion hos jøder og arabere" (Oslo 1949), samt avhandlingene „Old Muslim Opposition against Interpretation of the Quran" og „The Legend of the Opening of Muhammed's Breast" (begge offentliggjort i „Avhandlinger utgitt av Det Norske Videnskaps-Akademi, Oslo 1955).

Etter Birkelands altfor tidlige død, har det lenge ikke vært drevet Islamforskning, men ganske nylig ser det ut til å ha skjedd et omslag.

Såvidt vi har kunnet bringe på det rene, finnes det bare to nordmenn med magistergrad i religionshistorie som har hatt Islam som spesialstudium. Den ene av disse, Einar Berg, som er både cand jur og mag art, har nylig offentliggjort to artikler. Den ene artikkel, som handler om Muhammad, er offentliggjort i den finske religionshistoriske årspublikasjon „Temenos" fra 1966. Samme nummer rommer forøvrig også artikler om Islam av andre forskere. Den andre av Bergs artikler, som handler om sufismen, ble offentliggjort i Norsk Teologisk Tidskrift nr 3 1966.

„En svale gjør ingen sommer", heter det, men to er i alle fall ett lovende tegn. Vi håper at disse par artikler bare danner opptakten til en hel rekke fra Einar Bergs hånd, og vi håper at andre med tiden vil følge hans eksempel.

Den som vil drive Islamforskning, har trange vilkår i dag, men også i Norge vil man vel engang få øynene opp for Islams betydning, og dagens forsker legger grunnlaget for fremtiden.

Program for Islams Ahmadiyya-bevegelse i Norge

BRYNE
Hver fredag
kl 19.30 Samtale om Islam
Møtene avholdes hos
Ole Devold, Kringlemyr,
Bryne.

OSLO
Hver fredag
kl 15.30 Fredagsgudstjeneste
kl 19.30 Samtale om Islam
kl 21.00 Kveldsbønn

Møtene avholdes hos
Bølstad, Brettevillesgate 15,
Oslo 4 (telefon 21 29 10).
Trikk 2 eller 11 til Sandaker.

Alle interesserte er velkommen.

Missionsnyheter

Pakistan

RABWAH — I början av januari hölls Ahmadiyya-Rörelsens årsmöte med c:a 85.000 deltagare från bl a Pakistan, England, Tyskland, Spanien, Väst- och Östafrika, Canada och Indonesien.

Sa'udiarabien

MAKKA — Till årets vallfart till Makka al-Mukarrama anlände 316.226 pilgrimer från utlandet, en ökning med 22.108 jämfört med förra året.

Nederländerna

HAAG — Id al-Fitr firades med en församling på omkring 1.500 personer. Efter middagsbönen serverades lunch.

Holländsk television sände en intervju med imam Hafidh om ramadan och radion en om kristendomen ur islamisk synvinkel.

Tidskriften al-Islam utges varje månad i stencilerad form.

Nigeria

LAGOS — Vid den västafrikanska missionärskonferensen nyligen beslöts att en missionärsskola skulle upprättas i Ghana. Studenter till denna skola skall komma från alla andra västafrikanska länder för att utbildas till lokalmissionärer.

Schweiz

ZÜRICH — Id al-Fitr firades med c:a 600 deltagare, av vilka många hade kommit från Tyskland. Bl a var Förenade Arabrepublikens och Iraqs ambassadörer närvarande. Kvällen efter Id talade imam Badjwa vid en sammankomst hos Turkiska Föreningen.

Storbritannien

LONDON — Id al-Fitr firades i Wandsworth Town Hall med omkring 1.200 deltagare. Bönen leddes av imam Bashir A Rafiq. I Glasgow leddes bönen av Mr Bashir A Orchard och i Huddersfield av Mr Amini.

Bönetider

Den islamiska månaden *muharram* år 1387 började den 12 april, *safar* börjar den 12 maj, *rabiulawwal* den 10 juni, *rabiutthani* den 10 juli, *djumadalula* den 8 augusti och *djumadalakhira* den 7 september.

Härnedan anges tidsgränserna för morgonbönen och tiderna för kvällsbönerna i de skandinaviska huvudstäderna.

15 april			
København	03.35-05.00	19.20	20.50
Oslo	03.10-05.00	19.35	21.30
Stockholm	02.45-04.30	19.10	20.55
1 maj			
København	02.50-04.25	19.50	21.00
Oslo	02.20-04.15	20.15	21.45
Stockholm	02.00-03.45	19.45	21.10
15 maj			
København	02.50-03.55	20.20	21.00
Oslo	02.20-03.40	20.50	21.45
Stockholm	02.00-03.10	20.20	21.10
1 juni			
København	02.50-03.30	20.45	21.00
Oslo	02.20-03.05	21.25	21.45
Stockholm	02.00-02.40	20.50	21.10

Efter Id al-Fitr återupptogs undervisningen i söndagsskolorna för barn och ungdomar.

London-moskén besöktes i januari av tjugu medlemmar av International Friendship League. Imam Rafiq höll ett kort anförande om Islam för dem.

Imam Rafiq besökte under januari och februari församlingarna i Croydon, Southall, Leamington Spa, Bradford och Leeds och deltog i deras möten.

Representanter för missionen har hållit föredrag, dels i olika skolor, dels på Rotary-sammankomster.

Tidskrifterna Muslim Herald, Akhbar Ahmadiyya och Ahmadiyya Gazette (Glasgow) utges regelbundet.

Tyskland

FRANKFURT — Församlingen i Frankfurt har valt en församlingsstyrelse.

Ett Islam-seminarium, arrangerat av herr M I Czölsch, hade fyra sammankomster under februari.

HAMBURG — Der Islam och Ahmadiyya Gazette utges varje månad.

BODONITRYCK STOCKHOLM 1967